

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

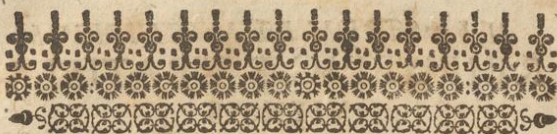
**Illustrem et Magnificum ... Christianum ab
Hoffmannswaldau ... praeter omnium vota die 18. April
anno 1679 ... ferali hoc carminis officio ad Conditorium
comitabatur Henricus Mühlfort**

Mühlfort, Heinrich

[S.l.], 1679

[Fließtext]

[urn:nbn:de:bsz:31-133632](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-133632)

M Agnæ Animæ exuvias, diffracta habitacu-
la carnis,
Et quantum potuit Libirinæ infringere
cæca

Sævities, Lacrumas inter planctusque Quiritum,
Horrisonos gemitus, truncataque murmura Vulgi
Efferimus; Mensalta suo contermina Cælo
Astra supergreditur, plaudens victricibus alis,
Seque reposcenti jam libera sistit Olympo.

Ereptus Pater est Patriæ; Nox ingruit atra
Et circum Tenebræ Tempestatumque procellæ
Involvunt trepidas spissâ caligine Mentem.

Quid querar, aut fileam? Tot in uno Funere condî
Ingentes Animi dotes, & pondera Rerum.

PRÆSES enim manibus Charitum limatus ad un-
guem,

Naturæ excellentis Apex, & Meta suprema
Humani Ingenii, delapsum Ancile Deorum,
Et conturbatæ Pignus venerabile Breslæ

Divinos oculos claudit, Linguæque silenti
Justitium indicit, toties quæ flectere Cives,

Quæque Palatinas sacrati Cæsaris aures
Mullecere & fandi depromere melque rosasque
Sueta, tacet; quanta est, tumulatur Marmore, Suada,
Quæ valida Herculeis Mentem vincere carenis.

Depo-

Deposuit p
Cælo teste d
Pierides fov
Incingere C
Vilus, & inn
Vix puer olt
Vividiorque
Æthera trat
Librat, & a
Sustinet im
Se probari
Haurit opt
Horrea ha
More Apis
Quæ viræ
Ulterius n
Erupt, no
Imbuit, &
Arcana In
Ut modof
Et populat
Nota illi:
Ut sacrum
Impleat, &
Scandit Eb
Vilâ latus
Credidit e
Non unq
Bratefilea
Omnia fa

22
Depositum prægrande Poli, Vir rebus agendis
Cælo teste datus, quem mox de Matre cadentem
Pierides fovere sinu, Lauroque comanti
Incinxere Caput qui Cunis cum Jove dignus
Vilus, & innatum generosæ Mentis acumen
Vix puer ostendit, mox cum maturior ætas
Vividiorque calor solidaret corpore nervos,
Æthera transabiit; veluti se fulminis Ales
Librat, & ardentis radiantia tela diei
Sustinet immotis oculis, dignamque paterno
Se probat incubitu; Mentis rapidissimus ardor
Haurit opus, quas Belga sagax, animosaque Galli
Horrea habent, Anglusque sinu prægnante recondit,
More Apis in certas distinguit singula cellas,
Quæ vitæ civilis iter documenta ministrat.
Ulterius nec passa moras vis ignea mentis
Erupit, nobisque diem fulgore sereno
Imbuit, & Patriæ Lucem, radiosque refundit.
Arcana Imperiorum, ars abstrusissima Regni,
Ut modo stringantur, rursus laxentur habenæ,
Et populus Proteus placido se temperet æquo,
Nota illi: Zephyris conspirant vota secundis,
Ut sacrum Patrum numerum, Vultusque verendos
Impleat, & capiat, meruit quas dextra, secures.
Scandit Ebur, Veneranda Dice, Jus, Fasque, Fidesque
Visa latus cinxisse, suamque Astræa bilancem
Credidit elati manibus terrasque reliquit.
Non unquam vultu magis est latata sereno
Bratesilea Parens sibi quæ præsaga spondit
Omnia fausta status, certa incrementa Salutis

):(X 2

Par

Par vigor, & prudens sapienti pectore acumen
Perplexos rerum nodos, dubiique recessus
Dissecuit, Maris infidi sat gnarus Ulysses
Sirenum scopulos, & inhospita littora Civi
Qui præterveheret, Ponti obluctantibus undis.
Cunctorum communis amor; Si fasque, rigorque
Verteret armatas horrenda in crimina leges,
Ultor, & afflictæ rursus fidissima parti
Tutela & portus, cui suspirantis egenti
Stridula vox, Viduæ lacruma, ætatisque minoris
Pendens causa strophis, nutum misereatis ocelli,
Elicuit, justamque malis promptamque medelam.
Mox ingens patuit Famæ Laudisque Theatrum,
Per cunctos Fortuna gradus raptavit euntem.
Non secus ut mediâ surgit venerabilis Idâ
Cedrus opaca comis, quæ Coelum vertice pulsat,
Quam subterfugiunt Volucres, pictæque cohortes
Quamque colunt & mella cavis cœlestia condunt
Nectaris artifices. Hominum consultus Apollo
Sic *Hoffmanswaldau* gratam venientibus umbram
Et creperis Oracla dabat plus Delphica rebus.
Litibus attritis, & cuncta asperrima passis
Inter præcípites Pharus extitit alta ruinas.
Ah quoties toto jaçtatos æquore, proram
Post tot naufragii tabulas advertere terris
Jussit, & in Portus fidâ statione recondi!
Non tam sollicitè dilectæ Conjugis ora
Ardet amans, ac ille sacro percussus amore
Arfit inexhaustis Breslæ emolumenta medullis.
Non sic virgineum Mater studiosa cubile.

Ser-

Servat
Ac He
Nar
Mem
Asser
Virg
Uniq
Quæ
Civib
Celsu
Fama
Imper
Ocelu
Quod
Aurea
Nil g
Præf
Integr
Obtin
Morib
Non
Et pla
Plus o
Aufp
Solat
Hunc
Indef
Postq
Quod
Spiritu

Servat, delusura Procos sub limine stantes,
Ac Heros Fortunam illibatumque vigorem
Nativasque notas decoris, perque omnia sparsum
Membra Venustatis semper vernantis honorem,
Affereret, Breslamque suam sine nube serenam
Virgineam & molli spectaret pace quietam.
Undique fumabat Belli furialis Enyo,
Quæ Deus & Cæsar tribuit grata otia nobis,
Civibus Isæo explicuit torrentior amne
Celsus Atlas *Hoffmanswaldau* Phoenixque Senatus.
Fama loquax rerum diviso ebuccinet Orbi
Imperium Augusti pacis dulcedine florens
Occlusas Jani valvas, Martisque facellum,
Quod secura quies, quod lata licentia plebis
Aurea Saturni simularit tempora prisca.
Nil grave, nil durum, nil illætabile fasces
Præsidii videre tui: Sua gloria Templis
Integra servata est, Victrix Astræa Tribunal
Obtinuit, Cives haud fictum nomen honestas
Moribus, obsequiis & vultu & voce probavit.
Non Titi laus sola fuit servare ruentes,
Et placido Cives vultu dextraque beare:
Plus oculis dilectus eras, propriæque salutis
Auspiciis, PRÆSES; semel hunc vidisse recentis
Solati grande instar erat; concurrere Cives,
Huncque suum Solem, cunctis peramabile Sidus,
Indeflexa acies oculorum ubicunque secuta est.
Postquam feralis trepidam vox verberat Urbem,
Quod terræ exosus plusquam servilia Regna
Spiritus effracto Breslæi Antistitis antro

)(:)(3

Incola

Incola fidereæ felix successerit Aulæ,
In Lacrimas Quiris omnis abit, clamorque ulula-
tusque

Exoritur, rabido ungue genas & pectora rumpunt
Attonitæ Matres, Pueri, innuptæque puellæ
Ante fores pullo mœstæ gradiuntur amictu;
Et, quos fera ætas incurvat protra sepulchro,
Adveniunt titubante gradu baculoque tremente
Et simul ingeminant: Hominum decus atque Vo-
luptas

Nostra Salus, nostrumque Caput, nostra Anchora Vitæ
Quippe *Hoffmannsvaldaun* properis immergitur um-
Spiritus imperio qui cuncta movere capace (bris:

Noverat, & quem nos thyrsu Pietatis adacti
Imbibimus, per quem nos vivere cœpimus, ore
Hausimus, & cunctis animati membra medullis
Viximus, in tœnes fugiens dilabitur auras.
Quo ruis, ô Patria Pater, ô sanctissime Custos
Justitiæ, ô Vindex Legum, pars altera Vitæ
Vel vitâ potior, Leti penetrabile frigus
Has Charitum sedes Vultus, Themidisque penitral
Pectus & os, Suadæ quod regia viva tenebit.
Ah liceat gelidis manibus ferre oscula suprema?
Ah oculos liceat media jam morte natantes
Claudere, & in nostro paulum halitus ore moretur!
Nos tibi quod charum est, vel viscera nostra vove-
mus,

Mortalis liceat, si Vitæ sistere pausam.
Collacrumans reboat tantis ululatibus æther,
Imbribus assiduis dans argumenta doloris.
Sed quorsum me Luctus agit? Mens obruta fluctu

Tristi-

Tristitia
Non me
Verum
Quâ mo
Sparit,
Prezes,
Æternat
Nativit
Jugera,
Castalis
Haustus
Flamina
Permissi
Incivili
Najades
Conger
Ubera c
Project
Exolus
Inque
Æterna
Nec ref
Græciæ
Præfidis
Cynon
Lugubr
Plangit
Candid
Divini
Sublim

Tristitia, & morbi cruciatibus exsternata:
Non meminit passas ingentia damna Camœnas.
Verum toto Helicone Stator, quin totius Orbis
Quà modo diffusum cumulata Scientia Lumen
Sparsit, & ullus honor divinis Artibus extrat,
Præses, & Ingenii Dictator & arbiter ævi,
Æternaturos retulit super Astra Triumphos,
Nutavit Cyrrhæus Apex, tremefactaque Pindi
Jugera, disruptis fulgur vomuere Cavernis.
Castalis exiguo vexavit rore lapillos
Hauustus, ab Aonidum fletu, tenuataque passim
Flumina defervère sacras Aganippidos undas,
Permissi ad ripas, resonans ubi vallibus Echo
Incinauit toties ferali murmure Funus;
Najades Dryadesque ferunt, longo ordine planctus
Congeminasse suos, Lauro, vittisque solutis
Ubera crudeli laniasse in vulnera palmâ.
Projecit Phœbus cytharam, nervosque remisit
Exosus cantos, damnans vocalia plectra,
Inque Cupressiferas jussit se vertere silvas,
Æternas Lauros sacrorum præmia Vatum:
Nec refert nobis Mæandri flumina mendax
Græciæ, Amyclæi resonantia gutture oloris;
Præsidis ad Tumulum vastis clangoribus æther
Cygnorum niveam demisit (credite) urbem,
Lugubres canerent qui fracto gutture lessus.
Plangite Vos Cygni, vos carmina plangite Olores,
Candidior PRÆSES nive, lacte serenior albo,
Divini Princeps Cantus, mille inter olores
Sublimi capite, & longâ cervice coruscus

Innu-

Innumeras meruit conferto in agone coronas.
 Quin mihi jam dempta deformis casside Pallas
 Marcentes vultus inarataque Tempora rugis
 Ostentat, queruloque in pectore plurima volvit,
 Et lacrumis major dolor est vitalia rodens.
 Musarum lugente Choro quid restat ad Urnam
 Quod mea vel Pietas quodque obsequiosa Voluntas
 Solvere ritè queat? tanto impar Vena dolori
 Enodes numeros, ruptos lumbagine hiatus
 Carminis eluctabitur, & modo trama figuræ
 Corporis ut superest, sic nil nisi pellis & ossa,
 Ingenii maciem frigusque fatebitur ultro.
 Non his Inferiis non istâ Thuris acerrâ
 Maxime, quos genuit Nutrix mea Bresla, Virorum,
 Afficiendus eras, nec enim fastigia Laudum
 Exæquare potest dextræ ægrotantis Arundo.
 Gloria Te dudum Populis, quâ Sidus utrumque
 Currit in exemplum posuit, seclique stuporem,
 Ipse Tibi æternam Meritis post Funera Laudem
 Per tot limatorum operum Monumenta parâsti;
 Ipse Tibi æternos generosi Sanguinis ortus
 In Natis, Patrii qui viva imitamina Vultûs
 Munimenta Domus, & stirpis fulcra dedâsti.
 Si DEUS, ex æquo, qui nostros temperat annos
 Exiguas Vitæ tantùm donaverit horas,
 Fortè erit ille dies quâ de vivacibus odis
 Jure canam, & totum moveam sub Pectore Pindum.

